

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **R. T.**
st. přísl. X
v ČR pobytem X
zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
se sídlem Kovářská 4, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 22. 10. 2021, č. j. OAM-612/ZA-ZA10-K02-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2021, č.j. OAM-612/ZA-ZA10-K02-2021, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 22. 10. 2021, č. j. OAM-612/ZA-ZA10-K02-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl o zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žaloba

2. Žalobce především uvedl, že pochází z města Mauripol, které se nachází v části kontrolované proruskými separatisty. Jeho žádost neměla být odmítnuta jako zjevně nedůvodná, a to především z následujících důvodů. Pochybení při označení pouze části země jako bezpečné země původu. Žalobce považuje právní úpravu, která označuje Ukrajinu s určitým teritoriálním omezením za bezpečnou zemi původu za odporující směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen procedurální směrnice). Město Mauripol se nachází v Doněcké oblasti, přičemž se nachází jen několik kilometrů od tzv. linie dotyku, kde dochází k ozbrojeným střetům. Žalobce se tedy pochází přímo z oblasti, kde aktuálně probíhá ozbrojený konflikt. Již tato skutečnost sama o sobě odůvodňuje meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce dále uvedl, že by v zemi původu mohl po návratu čelit trestnímu stíhání, neboť v jeho rodinném bytí byla údajně nalezena zbraň a žalobce je obviněn ze separatismu.
3. Dále namítal, že žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto výrok o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nemá oporu ve správním spisu. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Žalobce uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nepracuje prakticky s žádnými informacemi o zemi původu a z použitých podkladů – Informace OAMP Ukrajina, Situace na Ukrajině ze dne 30. 6. 2021 a dále hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu stav červenec 2021 a Informace MZV ČR ze dne 22. 2. 2021, č.j. 102763-6/2021-LPTP odkazuje pouze na zcela obecné informace, které nijak nesouvisí s důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
5. Žalobce závěrem shrnul, že žalovaný si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu a zároveň nepřihlédl ke všemu, co v rámci řízení tvrdil nebo co vyšlo najevo. Nezjistil tedy skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření především uvedl, že nesouhlasí s podanou žalobou, neboť neprokazuje pochybení správního orgánu při vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Důvody žalobce nezakládají skutkový stav, na základě kterého by prokázal, že v jeho případě nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve lhůtě stanovené v ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu.
8. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť byly naplněny podmínky pro rozhodování soudu bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s.
9. V souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání. Při posuzování věci měl přitom na zřeteli čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), který zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 tohoto ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje „úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU[.]“ S ohledem na promeškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.
10. Krajský soud při přezkumu napadeného rozhodnutí pak vycházel nejen ze skutkového stavu zjištěného žalovaným ve správním řízení, ale přihlédl ve smyslu citovaného čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice též k obecně známým skutečnostem, tzn. aktuální situaci na Ukrajině (reáliím v zemi původu). Jak k tomuto ustanovení judikoval Nejvyšší správní soud, i za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti platí, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32).
11. Tento postup je v předmětné věci nezbytný. Je obecně známou skutečností, že dne 24. 2. 2022 započala Ruská federace invazi na Ukrajinu a následně došlo k rozpoutání války na území Ukrajiny. Konflikt na Ukrajině přitom již není izolován pouze na Doněckou a Luhanskou oblast jako v minulosti, ale dotýká se velké části ukrajinského území, včetně hlavního města Kyjevu. Problémem na Ukrajině v současnosti už není pouze válečný konflikt, ale rovněž humanitární krize. V nyní posuzovaném případě je tak nesporné, že válka na Ukrajině představuje novou skutečnost, kterou žalobce nemohl uplatnit ve

správním řízení a která nastala až po podání žaloby. Přestože žalobce na tuto skutečnost nepoukázal ani později, krajský soud k ní nyní musel přihlédnout z moci úřední.

12. Důsledky této změny okolností pro napadené rozhodnutí, jimž byla žádost žalobce zamítnuta postupem dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť žalobce přichází ze země, kterou Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, jsou nasnadě. Jedná se nepochybně o skutečnost, která mění náhled na situaci na Ukrajině do takové míry, že napadené rozhodnutí žalovaného jednoduše nemůže obstát. Krajský soud tedy dospěl po přezkumu napadeného rozhodnutí zejm. ve světle nových událostí – válečného konfliktu na Ukrajině a humanitární krize – k závěru, že žalovaný je povinen nově vyhodnotit příběh žalobce z hlediska aktuálních informací o situaci na Ukrajině a zabývat se zejména otázkou rizika vážné újmy (§ 14a odst. 2 zákona o azylu) v případě návratu žalobce do země původu.
13. Ze shora uvedeného je zřejmé, že posouzení Ukrajiny jako bezpečné země původu k datu vydání rozhodnutí soudu již neobstojí. Soud se proto ani nezabýval jednotlivými žalobními námitkami.

V. Závěr a náklady řízení

14. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že jí v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil s tím, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
15. V dalším řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.)
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci úspěšný žalobce o přiznání náhrady nákladů řízení nepožádal a krajský soud ani ze spisu nezjistil, že by mu nějaké náklady vznikly. Žalovaný byl v řízení neúspěšný. Proto krajský soud rozhodl tak, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce